

K. SIMITIS

Harv Karmalen

L.-9. I wish at first to thank for the invitation and the opportunity to talk. in brief
Th. y. St g. C. D .

I shall try to reply to the question of why European cooperation is necessary or not by giving you an account of the points of view of the Greek political parties on the matter of entry into the E.E.C. (In this way a complete picture can be given of the points of view prevailing, with regard to the E.E.C., in a country that has not yet become a member of the Community.)

Greece's full membership in the E.E.C. is supported by the New Democracy, the party from which the Government is formed and which expresses the conservative front, various centre groupings which follow the liberal political tradition (such as the Party of Democratic Socialism and the Union of the Democratic Centre, and (the Communist Party of Greece interior (K.K.E. int.)), one of the two main communist parties. In the last elections these parties concentrated approximately 65 percent of the vote.

The position of the New Democracy and the centralist groupings is the following:

For countries of a small geographico-economic size, like Greece, partnership in a larger economic area is of vital importance. A direct result of membership in the E.E.C. will be the broadening of the Greek market. Greek enterprises will be able to dispose of their products freely in the whole of Western Europe. E.E.C. membership will also enable Greece to take advantage of the contemporary and continuously developing technologies of the developed countries because an increased flow of foreign business capital will be attracted due to the abundance of cheap labour hands available. In addition to this, Greece's geographical position offers itself

more of
interesting
for you to
hear the
an objective
report of opi-
nions of those who do not take part in the
will allow
us to find
out by ourselves
if we should
or not be
for European
integration

to the establishment of businesses by foreign investors, in cooperation with the Greek capital, for the purpose of penetrating the markets of the Middle East and Africa. Greece will become industrialized.

The strengthening of the industrial sector will of necessity contribute to a gradual increase in wages and therefore to a more just distribution of incomes; the abolition of the various regulations which protect Greek enterprises today will prove conducive to the modernization of the Greek economy. Greek enterprises will be forced to proceed to healthy innovations in order to survive in the international market.

The same is also valid for the public administration. The compulsory application in our country of the E.E.C. rules and regulations following our entry will contribute to the modernization of the public administration and to a restriction of the bureaucracy.

Another advantage for Greece lies in the aid which she will draw from the various Community funds. These funds will support the work of restructuring, reorientation and modernization of her economy.

Integration in the E.E.C. will also assist in improving the agricultural economy of Greece. Thanks to the Common Agricultural Policy and to the aid which she will draw from the Agricultural Development Fund, agricultural productivity will be increased, the unimpeded disposal of Greek agricultural products will be secured in markets which are closed to her today, and the standard of living of the farmers will rise.

These arguments, economic in the main, are rounded off with a series of political contentions.

After integration Greece will participate in the collective organs of the Community and thus will be able to influence E.E.C. decision making in both the economic and the political sector. Although Greece's population is only 3.5 percent of that of the Community, she will participate as an equal member in the formulation of the common policies of the Western European nations. This is of particular significance, because in any case Europe is going to constitute a political as well as an economic union. With our membership we shall secure our participation in a political entity which will have a decisive influence on world affairs and which will be in a position to stand up to the two super powers.

Also, the integration of Greece in the E.E.C. will exclude the imposition of a dictatorship in Greece, like that of 1967, since it would be inconceivable for an E.E.C. member country to be governed by a dictatorial regime. The Western European powers will effectively impede any forces that might wish to impose a dictatorship in Greece. Europe is so strong that she can secure Greece from dictatorial regimes even in the case of initiatives originating from the U.S.A.

Finally, membership in the E.E.C. will provide a safeguard for Greece's territorial integrity. A war with Turkey or with any other country which aims at the annexation of Greek territories or parts of the Aegean Sea will no longer be possible. The Government considers that the agreement concluded in Brussels on

21 December 1978 for the full membership of Greece brought the negotiations to an end quite satisfactorily for the Greek side. The Government believes that the general transition period of five years from the date of membership until the date of full application of the Treaty of Rome constitutes a success on the part of Greece.

(For both the New Democracy - as its views stand today - and the Centre parties, the reasons which impose full membership are in the main political. The parties of the Centre, however, believe that their views differ appreciably from those of the New Democracy. They see membership as "a procedure for social transformation", as a procedure "which will lead to profound changes in our society and economy". They believe that problems will be created by the participation of Greece in the E.E.C., and they blame the Government of the New Democracy because it does not take measures to confront these effectively and in good time. The difficulties which will be created by the inequalities in the development of the different economies and by the existence of strong multinational concerns demand, according to the parties of the Centre, "systematic reforms in the Greek economy and in Greek society" (J. Pasmazoglou in the Parliament sitting of 21.9.76).

The reforms that they propose consist in improvements to the present economic system. The EDIK (Union of Democratic Centre) asks for an effective legislation for the control of the restrictions on competition. It seeks neither nationalizations nor an extensive planning of the economy. The EDIK and the New Democracy

accept the same economic and political model of a liberal economy. Their differences on the question of membership, wherever these exist, are tactical rather than substantial.)

(The KKE int. accepts membership, pointing out that, following the situation created by the Agreement of Association of 1962, "the struggle against association and full membership is no longer realistic". A "reduction in the negative consequences" is necessary, likewise "more advantageous conditions of entry". The most essential condition that must be advanced in the negotiations is the necessity of "safeguarding national control in our economic development and in our investment priorities and policy". With the conditions of entry "our economic development must be assured with the simultaneous securing of our national independence".)

The Panhellenic Socialist Movement (P.A.S.O.K.) is the leading opposition party and is also the most significant of those parties and groupings which oppose E.E.C. membership. (In the last elections it won approximately 26 percent of the vote. Its arguments, as they have been elaborated both in Parliament and in a book it has published ("Greece and the Common Market - the Other Side of the Coin", Athens, 1976), are the following. I shall give them more attention than I gave to the arguments of the supporters of integration because they are little known here.)

According to PASON
The Greek economy is an economy dependent on the industrialized capitalist countries, and Greece is a country of the capitalist periphery. Full membership in the E.E.C. will consolidate the relationship of dependence existing today. The Greek economy will switch to accessorial services for the productive activity of the

developed capitalist centres (tourism, export of raw materials or semi-manufactured products). Her entire economic and social activity will be determined by the needs and the course of the Western European nations. The hope that, due to an increased flow of foreign capital, Greece will be able to move up the ladder from her present stage and reach that of an economically self-sufficient country is unfounded. The industries and enterprises which will be moved to Greece will be mainly industries belonging to multinational concerns. (After that) the basic decisions on what the enterprises will do will be taken not with criteria for the development of the Greek economy but with criteria that regard the maximization of profits for the whole multinational block. The procedure of distribution of the country's resources will thus be ^{regulated by} ~~given up to the~~ foreign decision-making centres. ~~It is reasonable to expect the foreign enterprises to see to it that~~ ^A significant part of the social surplus ^{will be} ~~is~~ transported abroad ^{surplus} ~~which~~ Greece could otherwise use to bring about her self-sufficient development. In the final analysis, membership in the Common Market will reinforce the comprador structure of the economy.

Greece must concern herself with her own long-term development and the quality of her economic progress. The change in certain indexes, for example the per capita income, can be a function of unproductive investments in housing or in tourism. The important question is not, therefore, whether one or the other economic effect will be improved on membership, but whether a course will be secured by which development in Greece will ^{have its} ~~focus~~ ^{be supported and directed by local factors} ~~on her own local dynamic instead of being caused by agreements~~

~~motivated by outsiders according to the demands of the economies of the West.~~ Once within the framework of the E.E.C., national planning and the self-sufficient development of our country will be very difficult, if not impossible. The satellite status of our country, which had already advanced a long way as a result of the policies followed by the post-war Greek governments, will now be completed in the social, economic, political and cultural sectors.

PA.SO.K. believes that its contentions are proved (both) by the example of (Italy and by the way that) the Agreement of Association of 1962 between Greece and the E.E.C. has functioned up to now. While the industrial products of the E.E.C. are, in their majority, imported freely today, the treatment given to the Greek agricultural products is virtually the same as that accorded to the products of third countries. Goods from other Mediterranean countries compete with the Greek agricultural products. The financing has not been provided to the level that had been agreed. The Government itself in a letter addressed to the E.E.C. member countries emphasized that the Association had been of benefit only to the E.E.C. side, pointing out that the balance of trade between the Community and Greece indicates a deficit amounting to 1,830 million dollars, and it ended by saying that "Greece assists the Community rather than being assisted by it". (In the state of obscurity which is a dominant feature of cooperation with the E.E.C., economic and political strength is needed in order for Greece to be benefited. But Greece has nothing to offer with which to secure exchanges. In order for her to be granted the credits she desires, she will be continually forced to make ever-increasing

economic and political concessions.)

The E.E.C.'s agricultural policy aims at strengthening the agricultural capitalism, the farmers with large acreages who can turn to large-scale cultivations and can use all the modern technical means. The productivity of the Greek farmer reaches only 40 percent of the productivity of the Western European farmer. The average agricultural lot in Greece is a mere 35 hectares of land, while in West Germany, for instance, it is 134 hectares. Entry into the E.E.C. will lead to the gradual disappearance of all the small agricultural enterprises with low productivity. No measure has been taken to counter the social problem that will be created.

For the workers, entry will mean in the first place the political compression of wages in order to secure the low pay levels which will permit the establishment of foreign enterprises in Greece. This will lead to increased emigration. At a second stage the structural unemployment will be increased since businesses will close down, will move, will be modernized, until Greece conforms to the broader area of Western Europe. In this sector likewise no measure has been taken to face the social problems that will arise.

The point of view that integration can prevent a new dictatorship would perhaps be justified if the dictatorship of 1967 had been the work of a paranoic group of officers. But according to P.A.S.O.K. it was the work of the military circles of the U.S.A. which seek the solution of the Cyprus question within the context of NATO and the securing of support posts in the Eastern Mediterranean

for the control of the Middle East.

The foreign policy of the Western European nations follows the foreign policy of the U.S.A. The conflicts, discords, frictions which appear from time to time between the United States and the Western Europeans are disagreements between partners which are always resolved in a friendly manner for the sake of their common interests. The E.E.C. is the economic side of NATO. After the entry of Greece into the Common Market the countries of the E.E.C. will seek to impose on Greece their common foreign policy; for example, they will advocate concessions to Turkey in the Aegean Sea. Greece then, due to her increased economic dependence, will have an even narrower margin of resistance to such pressures than she has today. { And if in fact Greece concedes to all the demands that will be successively made on her, then naturally there is no reason for the imposition of a dictatorship. But if the Greek governments are not in a position or do not wish to impose on the country the policy that is asked of them, then it is most likely that the solution to these problems will be sought ^{by non-democratic means} ~~once again through a dictatorship~~. In the past the E.E.C. has never accompanied its words concerning the safeguarding of democracy with effective acts. On the matter of Greece's dispute with Turkey, the E.E.C. foreign policy to date, according to P.A.S.O.K., does not allow for any hope that the Western European nations will intervene decisively on the side of Greece. The E.E.C. maintains that it gives just treatment to both countries. (But if it judges by the same standards the demands of Turkey for expansion in the Aegean Sea and in

Cyprus, which are well outside what rightfully belongs to her on the basis of international conventions, and the positions of Greece and of Cyprus, then the E.E.C. essentially supports Turkey, ^{However} In all cases where the interests of Greece or Cyprus have been found to conflict with the interests of Turkey, the E.E.C. member countries have clearly supported the Turkish position. For example, they have argued for the lifting of the embargo on the sending of American arms to Turkey, and they have taken every action to avoid the Council of Europe discussing and condemning outright the brutalities of the Turkish occupation army in Cyprus.

PA.SO.K. also considers the hopes that the E.E.C. of today will assume another form to be quite unwarranted. It does not believe European unification to be possible under today's economic and political conditions. The large monopolistic and oligopolistic enterprises, the multinational concerns have gained control of the European economy, thanks to the Common Market. Therefore they have no reason to assist in the creation of a strong political centre which could dispute their authority.

(They also do not have any reason to strengthen the position of peripheral countries such as Greece. The view that Greece will be able to influence developments in Europe in equal measure with the other countries is not sound. The argument that Greece will have a vote equal to that of the other countries is a legalistic one. The course of our country will be determined in effect by the decisions of the metropolitan centres of the West. But in formal terms, too, it is possible that the position of the country to be weakened. The Tindemans report and the various

connected proposals aim at reinforcing the position of the developed countries within a broad context, and at consolidating the satellite role of the European periphery. It is very possible that Greece will ascertain, after her entry, that within the new institutional framework of the E.E.C. she will be formally obliged to bow to decisions taken by others on her account.)

(According to PA.SO.K. Greece does not need to be totally bound to the international capitalistic system for the laws of the market to apply to her in an increasingly merciless fashion. For this reason it refutes full membership as it does membership on conditions.) PA.SO.K. believes that Greece should readjust her relations with Western Europe and pursue a closer cooperation with the Balkan and Mediterranean countries with the purpose of achieving a foreign economic policy which will not be lop-sidedly orientated towards the U.S.A. and to Western Europe. PA.SO.K. denies neither cooperation with Europe nor the idea of a Europe of the peoples. But it believes that the E.E.C. of today cannot lead to a Europe of the Peoples, nor give Greece economic self-sufficiency. In the place of full membership, PA.SO.K. proposes a special agreement with the E.E.C. which will permit the free access of our products to the Common Market but will foresee increased protection for the ^{certain} perishable Greek products.

PA.SO.K. also considers unfavourable the manner in which the Government has negotiated Greece's entry. (It believes that the excessive optimism of the Government and its almost unlimited confidence in the declarations of the various Western European officials inevitably led it to negotiations that took and will take such a form

Permit the development of relations with B.

that Greece will be burdened with all the political and economic regulations the Community may wish to apply.) The agreement concluded in Brussels confirms that the Government has been interested mainly in reducing the political repercussions of its tactics inside the country rather than in confronting the substance of Greece's problems. The Government has accepted, for example, that the number of products on which import restrictions will be possible during the transition period be cut down to fourteen whereas it had originally proposed fifty; it has accepted the lack of clarity in the arrangements for the Greek cotton; it has not foreseen any settlement regarding the extent to which Greek land may be sold, nor on the question of the immigration of Turkish workers to Greece.

From July 1975, when the Government applied for full membership, it was clear that the New Democracy would pursue entry by all means, independently of political and economic conditions. It was also clear that the member countries of the E.E.C. were not judging Greece's application by strictly economic criteria but under the prism of the Mediterranean and European policy which imposes the incorporation of the NATO allies into a common economic coalition. Membership under these conditions seemed certain. What was uncertain was the time and manner of its achievement. The negotiations were simply an inventory and settlement of matters within the framework that the Community had determined and were not a confrontation of viewpoints with uncertain outcome.

(The Communist Party of Greece (KKE) maintains, like P.A.S.O.K., that the course to the E.E.C. is a course leading to an intensifying

of the imperialist dependence of our country. But it emphasizes in particular that Greece should develop trade relations and general economic cooperation with the countries of COMECON. Only by participating in the division of responsibilities between the countries of COMECON will Greece be able to proceed to the creation of a strong industry. (The views of the KKE are also included in a book published by the Centre of Marxist Research in Athens, "The Common Market and Greece", Athens, 1976.)

The differences between the Greek political parties are not accidental. (The New Democracy and the parties of the Centre, which accept the politico-economic system of Greece today, are bourgeois parties. PA.SO.K. and the KKE on the other hand insist on the need for a socialist change in Greece which each one, of course, conceives differently.) For the bourgeois parties, integration in the E.E.C. is the logical outcome of the economic policy that has been followed since the end of the Second World War, an economic policy based on the principles of a capitalist economy and of a close political and economic association with the developed capitalist countries. Full membership constitutes the consummation of this policy because it unifies the Greek and the Western European market, thus binding the economic and political mechanisms that direct the social and economic development of Greece even more closely to the economic and political system of the developed capitalist centres.

(For this reason, according to the socialist parties, entry into the E.E.C. means a step that will definitively consolidate the present politico-economic system in Greece and will exclude

any evolution towards a socialist society. Full membership mainly serves the interests of that class of the bourgeoisie which works for the account of American and Western European concerns and for the centres of power in the foreign countries.)

(The strongest pressure group in Greek political life, the compradors, seek by the entry to prevent deeper changes and to put the current situation on a renewed and more solid basis. Denial of membership is, therefore, a basic stand for every political formation accepting that the economic problems of Greece must be confronted on economic principles other than those of capitalism.

As it appears from the above analysis, the discussion on whether Greece's entry is expedient or not revolves principally around the questions of what form the Greek foreign policy must take and what form of organization is necessary for the Greek economy. The particular problems arising from entry in the Common Market have not occupied the public at large which, for this reason, is very little informed on the changes that will occur. In a large part of the population the impression prevails that, since Greece is going to become a member of a club of rich countries, she is automatically going to become rich herself.

The Government has so far preferred to avoid extensive discussion of the subject. On the television and radio the only voice that is heard is that of the supporters of membership. In this manner the Government hopes to avoid internal reactions that would perhaps lead to a delay in the final entry. PA.SO.K.

has declared that full membership can be entered into only after the Greek people have been fully informed and then a referendum. If this does not happen, it will carry out a referendum itself if it comes to power, even if the integration has already been completed.

To this demand the Government has replied that the referendum on whether our entry should go forward or not is superfluous, since full membership has been adopted as a policy by political parties representing the majority of the Greek people. The outcome of the Government's stand on this is that for the majority of the people the question of whether full membership is expedient or not seems surpassed. The entry is considered an accomplished fact.)

The procedure followed so far by the Government presents serious problems. The E.E.C., whichever view one supports on the expediency of integration, is not the Promised Land. The original enthusiasm for entry will be followed by disillusionment and agitation when the first problems become apparent - problems that have been concealed by the procedure adopted by the bourgeois parties in preparing and devising Greece's entry. And even if it seems today that the question of full membership has been virtually closed from the Greek side, it can be re-opened at that time in an exceptionally unpleasant way for all concerned.

After this account of the views of the Greek political parties, I should like briefly to specify my position on the question of European cooperation.

The European Economic Community does in fact correspond to

the need for closer economic, social and political cooperation between the peoples of Europe. But the member countries of the E.E.C. account for only a part of Europe and not its whole. The E.E.C. is the mechanism by which the present politico-economic system is consolidated in the Western European societies - Atlantic monopolistic capitalism. The enlargement of the E.E.C. is a way to extend their sovereignty and for the developed industrial capitalist countries to control the peripheral countries more effectively. European unification is, for the comprador oligarchies in the countries of the Mediterranean, a means by which they can protect their authority against the pressure of the social classes which seek the transformation of the social system. European unification is not possible through the E.E.C. as it is today. To identify the E.E.C. with Europe is a mistake and leads to misconceptions and acceptance of the ideological confusion which those who imagine Europe as an instrument of their speculative interests have deliberately cultivated and continue to cultivate today.

A European policy must be based on the following principles:

a. Europe is a unit. It is made up not only of the countries of the Common Market but also of those which are not members of the E.E.C. (for instance, Austria and Sweden) as well as of the countries of Eastern Europe. Every European policy must regard Europe as a whole and must not lead to its division.

b. Close cooperation between the countries of Europe is imposed by their common cultural past and their common economic and social interests.

c. A European policy cannot have as its goal the creation of a new superpower. Its goal must be a general transformation that will lead to the creation of a Federal Socialist Europe.

d. For the attainment of this goal, a European collective system of security must be created as a first stage which will permit progressive, balanced and controlled disarmament. At a second stage, the disengagement from all military pacts, so that Europe may become independent from the superpowers and make its own foreign policy. At a third stage, a system of political cooperation and exchange must be created on the basis of institutions common to all.

Only if we follow these principles will it be possible to achieve lasting peace and permanent cooperation between the European people and to build a People's Europe.

Το έρωτημα γιατί είναι αναγκαία ή όχι η ευρωπαϊκή συνεργασία θα' ωροσωαθήσω να το' αωαυτήσω έμδέτουτάς σας τις άωσφεις τών έμνηνιων ωριζιων ωρμάτων α'ωέναι σην ένταξη. Με' το' ερώω α'ότο θα' έωάρξει μια' όχουηρωμένη εί'ωόα για τις άωσφεις ωού' έωιωρα-
τά' Ελληνικά Πολιτικά Κόμματα άπέναντι στην ένταξη
 τού' ο'ε' μια' χώρα, ωού' δέν έχει ένταχθεί σην Έ.Ο.Ο., ο'χεωια' με' τήν Έ.Ο.Ο.

Τήν ένταξη τής 'Ελλάδας στην ΕΟΚ ύποστηρίζουν ή Νέα Δημοκρα-
 τία, τό κόμμα άπό τό όποιο προέρχεται ή κυβέρνηση καί πού έκ-
 φράζει τή συντηρητική παράταξη, ή ^{διαφορές όφάδες τού} Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου,
 (ΕΔΗΚ), τό κύριο κόμμα τής αντιπολίτευσης, κόμμα τού κέντρου
 πού ακολουθού τή φιλελεύθερη πολιτική παράδοση καί ^{το} το Κομμου-
 νιστικό Κόμμα 'Ελλάδος έσωτερικού (ΚΚΕ έ.σ.), τό ένα άπό τά δύο
 κύρια κομμουνιστικά κόμματα . Τά κόμματα αυτά συγκέντρωσαν τις
τελευταίες έκλογές περίπου τό 65% τών ψήφων .

Τών αετρώων όμάδω
 'Η θέση τής Νέας Δημοκρατίας καί ή ~~ΕΔΗΚ~~ είναι ούσιαστικά ή έξης:
 Για χώρες μικρού γεωγραφικοοικονομικού μεγέθους όπως ή 'Ελλάδα
 είναι ζωτικής σημασίας ή ένταξη σ' ένα ευρύτερο οίκονομικό χώρο.
 'Η ένταξη θα' έχει σάν άμεσο άποτέλεσμα τή διεύρυνση τής έλληνι-
 κής άγοράς. Οί 'Ελληνικές έπιχειρήσεις θα' μπορούν να διαθέτουν
 τά προϊόντα τους έλεύθερα σέ όλόκληρη τήν Δυτική Εύρώπη.
 'Η ένταξη θα' παρέχει έπίσης τήν δυνατότητα να' έπωφεληθεϊ ή 'Ελ-
 λάδα άπό τήν έκσυγχρονισμένη καί συνεχώς έξειλισσόμενη τεχνική
 τών άνεπτυγμένων χωρών, το'υτο γιατί θα' προσελκύει, χάρη στην άφθο-
 νία τών φθηνών έργατικών χειρών πού διαθέτει, αύξημένη ροή ξένων
 έπιχειρηματικών κεφαλαίων. 'Επιπρόσθετα, ή γεωγραφική θέση τής 'Ελ-
 λάδας προσφέρεται για τήν ίδρυση έπιχειρήσεων άπό ξένους επενδυ-
 τές σέ συνεργασία με' τό έλληνικό κεφάλαιο με' σκοπό τήν διεΐσδυ-
 ση στις άγορές τής Μέσης 'Ανατολής καί 'Αφρικής. 'Η 'Ελλάδα θα'
 έκβιομηχανοποιηθί.

'Η ένίσχυση τής βιομηχανίας θα' συντελέσει αναγκαστικά στή
 βαθμιαία αύξηση τής άμοιβής τής έργασίας καί έπομένως στην δι-
 καιώτερη κατανομή τού είσοδήματος, κατάργηση τών διαφόρων ρυθμί-
 σεων πού προστατεύουν σήμερα τις έλληνικές έπιχειρήσεις θα' συν-

το' έωω το' κόμμα
 τού Δημοκρατικού
 Σοσιαλισμού καί
 ή Ένωση Δημο-
 κρατικού Κέντρου

τείνει στον έκσυγχρονισμό της Έλληνικής οικονομίας. Οι ελληνικές επιχειρήσεις θα αναγκασθούν να προχωρήσουν σε εξυγιαντικές καινοτομίες για να έπιζήσουν στην διεθνή αγορά.

Τό ίδιο ισχύει καί για τή δημόσια διοίκηση, ή αναγκαστική μετά τήν ένταξη εφαρμογή στη χώρα μας τών διατάξεων καί τών κανονισμών της ΕΟΚ θα συντελέσει στον έκσυγχρονισμό της δημόσιας διοικήσεως καί στον περιορισμό της γραφειοκρατίας.

Πλεονέκτημα για τήν Ελλάδα αποτελεί καί ή βοήθεια πού θα άντλήσει από τά διάφορα ταμεία της Κοινότητας. Τά ταμεία αυτά θα τήν ενισχύσουν στό έργο της αναδιαρθρώσεως, αναπροσανατολισμού καί έκσυγχρονισμού της οικονομίας της

Η ένταξη στην ΕΟΚ θα συντελέσει επίσης στη βελτίωση της ελληνικής ^{γηνιαίας} ~~λαοκρατικής~~ άγροτικής οικονομίας. Χάρη στην Κοινή άγροτική πολιτική καί στη βοήθεια του Ταμείου Γεωργικής Αναπτύξεως θα αύξηθεϊ ή παραγωγικότητα στη γεωργία, θα έξασφαλισθῇ ή απρόσκοπτη διάθεση τών ελληνικών άγροτικών προϊόντων σε αγορές πού είναι σήμερα κλειστές ■ καί θα αύξηθεϊ τό βιοτικό επίπεδο τών άγροτών.

Τά επιχειρήματα αυτά , κυρίως οικονομικά, συμπληρώνονται μέ σειρά από πολιτικά επιχειρήματα.

Η Ελλάδα θα συμμετέσχει μέ τήν ένταξη στα συλλογικά όργανα της Κοινότητας καί θα άσκει ως έκ τούτου έπιρροή στη λήψη αποφάσεων της ΕΟΚ τόσο οικονομικών όσο καί πολιτικών. "

"Αν καί ο πληθυσμός της είναι μόνο τό 3,5% του πληθυσμού της κοινότητας θα συμμετέχει σαν ισότιμο μέλος στη διαμόρφωση της κοινής πολιτικής τών δυτικοευρωπαϊκών χωρών.

Τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, διότι ἡ Εὐρώπη θά ἐνοποιηθεῖ ὅπως-
δήποτε καί πολιτικά. Μὲ τὴν ἔνταξη θά ἐξασφαλίσουμε τὴ συμμετο-
χὴ μας σὲ μιὰ πολιτικὴ ὄντοτητα πού θά ἐπηρεάζει ἀποφασιστικά τίς
πάγκόσμιες ὑποθέσεις καί θά μπορεῖ νά ἀντιπαραταθεῖ στίς δύο ὑπερ
δυνάμεις.

Ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ θά ἀποκλείσει τὴν ἐπιβολὴ δικτα-
τορίας στήν Ἑλλάδα ὅπως ἐκείνης τοῦ 1967 ^{μιά ὥρ} θά εἶναι ἀδιανόητο σέ
κράτος μέλος τῆς ΕΟΚ νά ἐπικρατεῖ δικτατορικὸ καθεστῶς. Οἱ δυτικο-
ευρωπαῖοι θά παρεμποδίσουν ~~ἐπομένως~~ ἀποφασιστικά τίς οἰεσδήποτε
δυνάμεις θελήσουν νά ἐπιβάλλουν δικτατορία στήν Ἑλλάδα.

Ἡ Εὐρώπη εἶναι τόσο ἰσχυρὴ ὥστε μπορεῖ νά ἐξασφαλίσει τὸ δικτα-
τορικὸ καθεστῶς στήν Ἑλλάδα ἀκόμη καί ἀπέναντι σέ τυχόν ἐπιβου-
λές πού ῥ προέρχονται ἀπὸ τίς ΗΠΑ.

Ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ θά ἀποτελέσει τέλος μιὰ ἐξασφάλιση τῆς ἐδαφι-
κῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδας. Πόλεμος τῆς Τουρκίας ἢ ὁποιασδή-
ποτε ἄλλης χώρας μέ σκοπὸ τὴν προσάρτιση ἐλληνικῶν ἐδαφῶν ἢ τμήμα-
τος τοῦ Αἰγαίου δέ θά εἶναι πιά δυνατός.

Τόσο γι' αὐτὴν - ὅπως διαμόρφώ~~σε~~ ^{σε} οἱ μέρα εἰς ἀσφάλειαν
Ἡ Νέα Δημοκρατία ~~τονίζει~~ ^{κυρίως}, τὰ οἰκονομικὰ ὀφέλη. Γιὰ τὴν
ἑξῆς γιὰ τὴν ἐνταξί-
ση τῆς Ἑλλάδας ἐξεργα-
σε κατὰ τὸ ὅσον ἰα-
νοποιεῖ τὴν
διαπραγματεύσεως γιὰ
τὴν ἐμπεικτὴ ὡρεῖα.
Ἡ ὑπερέκταση ὡρεῖα
δὲν ἔχει καὶ ὡρεῖα
μεταβατικὴ ὡρεῖα
χρὸς τὴν ἡμέρα τῆς
ἐνταξίς μέχρι τὴν ἡμέρα
τῆς ὡρεῖας ἀφαρ-
μῆς τῆς ἀνδρῆς τῆς
ῥώμης ἀποτερεῖ
ἐπιτοχία γιὰ τὴν
ἐμπεικτὴ ὡρεῖα.

Τόσο γι' αὐτὴν - ὅπως διαμόρφώ~~σε~~ ^{σε} οἱ μέρα εἰς ἀσφάλειαν
Ἡ Νέα Δημοκρατία ~~τονίζει~~ ^{κυρίως}, τὰ οἰκονομικὰ ὀφέλη. Γιὰ τὴν
ἑξῆς γιὰ τὴν ἐνταξί-
ση τῆς Ἑλλάδας ἐξεργα-
σε κατὰ τὸ ὅσον ἰα-
νοποιεῖ τὴν
διαπραγματεύσεως γιὰ
τὴν ἐμπεικτὴ ὡρεῖα.
Ἡ ὑπερέκταση ὡρεῖα
δὲν ἔχει καὶ ὡρεῖα
μεταβατικὴ ὡρεῖα
χρὸς τὴν ἡμέρα τῆς
ἐνταξίς μέχρι τὴν ἡμέρα
τῆς ὡρεῖας ἀφαρ-
μῆς τῆς ἀνδρῆς τῆς
ῥώμης ἀποτερεῖ
ἐπιτοχία γιὰ τὴν
ἐμπεικτὴ ὡρεῖα.

Εἰς
ἀνασφάλειαν
ἐπὶ τῆς οἰκονομίας καί τὴν ὑπαρξὴ τῶν ἰσχυρῶν ~~καὶ~~ πο-
λυεθνικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπαιτοῦν κατὰ τὴν ~~ΕΑΗΚ~~ ^{καὶ ὡρεῖα τῆς ἀνδρῆς} " συστηματικὲς με-

ταρρυθμίσεις της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας" (Ι.Πεσματζόγλου στη συνεδρίαση της Βουλής της 21.9.76) Οί μεταρρυθμίσεις που ^{απορρέουν} ~~προέρχονται~~ ~~από~~ ΕΔΗΚ αποτελούν βελτιώσεις του σημερινού οικονομικού συστήματος. 'Η ΕΔΗΚ π.χ. ζητά μία αποτελεσματική νομοθεσία για τον έλεγχο των περιορισμών του ανταγωνισμού. Δέν ζητά, ούτε εθνικοποιήσεις, ούτε έκτεταμένο προγραμματισμό της οικονομίας. 'Η ΕΔΗΚ και η Νέα Δημοκρατία αποδέχονται τό ίδιο οικονομικό και πολιτικό πρότυπο της φιλελεύθερης οικονομίας. Οί διαφορές τους στό θέμα της ένταξης είναι όπου υπάρχουν διαφορές τακτικής και όχι ουσίας.

Τό ΚΚΕ έσ. αποδέχεται την ένταξη διαπιστώνοντας ότι μετά τη κατάσταση ,πού διαμορφώθηκε μέ τη συμφωνία σύνδεσης του 1962 "ή πάλη κατά της σύνδεσης και της ένταξης δέν είναι πιά ρεαλιστική". 'Απαραίτητη είναι "ή μείωση των άρνητικών συνεπειών" και " πιά συμφέροντες όροι ένταξης" Κύριος όρος που θά πρέπει νά τεθεΐ στίς διαπραγματεύσεις είναι "ή έξασφάλιση του έθνικού έλέγχου στην οικονομική μας ανάπτυξη, στίς προτεραιότητες και στην πολιτική των επενδύσεων". Μέ τούς όρους πρέπει "νά έξασφαλισθεΐ ή οικονομική μας ανάπτυξη μέ παράλληλη κατοχύρωση της έθνικής μας ανεξαρτησίας".

Τό Πανελλήνιο Σσιαλιστικό Κίνημα (Π.Α.Σ.Ο.Κ.) ^{και} είναι τό κύριο από τά κόμματα και τίς ομάδες που άρνοϋνται την ένταξη. ^{Λείψ} ~~ωφελομένους~~ ~~έκδοσης~~ ~~συμμετέτρωσε~~ ~~τό~~ ~~26%~~ ~~των~~ ~~φύλων~~ ~~ωφελώου.~~ Τά έπιχειρήματά του, όπως αναπτύχθηκαν, τόσο στη βουλή, όσο και σ' ένα βιβλίο που εξέδωσε ('Ελλάδα και Κοινή 'Αγορά, ό αντίλογος, 'Αθήνα, 1976) είναι τά εξής. Τά αναφέρω πιά διεξοδικά από τά έπιχειρήματα των όπαδών της ένταξης , γιατί είναι λίγο πολύ έδω άγνωστα.

Τό άόριο άπό
τά άόρματα της
αντιωρτίτευσης

Ἡ ἐλληνικὴ οἰκονομία εἶναι οἰκονομία ἐξαρτωμένη ἀπὸ τῆς βιομηχανικῆς καπιταλιστικῆς χώρας, ἡ Ἑλλάδα εἶναι χώρα τῆς καπιταλιστικῆς περιφερείας. Ἡ ἔνταξη στὴν ΕΟΚ θὰ ἐπιτείνει τὴν ὑπάρχουσα σήμερα σχέση τῆς ἐξάρτησης. Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία θὰ στραφῇ σὲ ἐργασίες συμπληρωματικῆς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῶν ἀναπτυγμένων καπιταλιστικῶν κέντρων (τουρισμός, ἐξαγωγή ἀκατεργάστων ὑλῶν ἢ ἡμικατεργασμένων προϊόντων). Τὸ σύνολο τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος θὰ καθορίζεται ἀπὸ τῆς ἀνάγκες καὶ τὴ πορεία τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν. Ἡ ἐλπίδα ὅτι, χάρις σὲ αὐξημένη ροὴ ξένων κεφαλαίων θὰ μπορέσει ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ σημερινὸ στάδιο νὰ φτάσῃ τὸ παραπάνω σκαλί τῆς αὐτοδύναμης οἰκονομικῆς χώρας εἶναι ἀβάσιμη. Οἱ βιομηχανίες καὶ ἐπιχειρήσεις ποὺ θὰ μεταφερθοῦν θὰ εἶναι κυρίως βιομηχανίες ποὺ ἀνήκουν σὲ πολυεθνικὲς ἐταιρεῖες. Κατόπιν τούτου οἱ βασικὲς ἀποφάσεις διὰ τὸ τί θὰ κάνουν οἱ ἐπιχειρήσεις θὰ παίρνονται ὄχι μὲ κριτήρια ἀναπτύξεως τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ μὲ κριτήρια ποὺ ἀφοροῦν τῇ μεγιστοποίησιν τοῦ κέρδους ὅλου τοῦ πολυεθνικοῦ συγκροτήματος. Ἡ διαδικασία κατανόμης τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας θὰ παραδωθῇ ἐπεὶ ἔτσι σὲ ξένα κέντρα ἀποφάσεων. Οἱ ξένες ἐπιχειρήσεις εἶναι λογικὸ νὰ φροντίσουν γιὰ τὴ μεταφορὰ ἐνὸς σημαντικοῦ τμήματος τοῦ κοινωνικοῦ πλεονάσματος, μὲ τὸ ὅποιο θὰ μπορούσε ἡ Ἑλλάδα νὰ πραγματοποιήσῃ μιὰ αὐτοδύναμη ἐξέλιξιν στό ἐξωτερικόν. Ἡ ἔνταξη στὴ Κοινὴ Ἀγορὰ θὰ ἐνισχύσῃ ἔτσι σὲ τελικὴ ἀνάλυσιν τὴ μεταπρατικὴ δομὴ τῆς οἰκονομίας.

Τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἐνδιαφέρει ἡ μακροπρόθεσμη προσωπικὴ τῆς ἐξέλιξης τῆς, ἡ ποιότητα τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς. Ἡ μεταβολὴ ὁρισμένων δεικτῶν ὅπως τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος μπο-

ρεῖ νά εἶναι συνάρτιση ἀντιπαραγωγικῶν ἐπενδύσεων σέ κα-
τοικίες ἢ στόν τουρισμό. Τό καίριο ἐρώτημα δέν εἶναι, ἐπομένως,
ἀν θά βελτιωθεῖ μέ τήν ἐνταξη ^{τό} ἓνα ἢ τό ἄλλο οἰκονομικό ἀπο-
τέλεσμα., ἀλλά εἰάν θά ἐξασφαλισθεῖ μιὰ ἐξέλιξη, ὥστε ἡ ἀνάπτυ-
ξη στήν Ἑλλάδα ἀπό ἐτεροκινούμενα σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτή-
σεις τῶν οἰκονομιῶν τῆς Δύσης, νά γίνεи αὐτοκεντρική μέ δική

τῆς ντόπια δυναμική : *Ἐπειδή ἡ Εὐρωπαϊκή Κοινότητα δέν δύναται ν' ἀποκαταστήσει τήν ἐξισορροπία*

Τό ΠΑΣΟΚ πιστεύει ὅτι, τόσο τό παράδειγμα τῆς Ἱταλίας, ὅσο
καί ἡ μέχρι σήμερα λειτουργία τῆς συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ
Ἑλλάδας καί ΕΟΚ τοῦ 1962 ἀποδεικνύουν τοὺς ἰσχυρισμούς του.

Ἐνῶ τὰ βιομηχανικά προϊόντα τῆς ΕΟΚ εἰσάγονται σήμερα στή
πλειοψηφία τους ἐλεύθερα ἢ μεταχειρίση τῶν ἐλληνικῶν ἀγροτι-
κῶν προϊόντων εἶναι ἴδια περίπου μέ τή μεταχείριση τῶν προϊόν-
των τρίτων χωρῶν. Ἀγαθὰ ἀπό ἄλλες μεσογειακές χῶρες ἀνταγωνί-
ζονται τὰ ἐλληνικά ἀγροτικά προϊόντα. Οἱ χρηματοδοτήσεις δέν χο-

ρηγήθηκαν στό ὕψος πού εἶχαν συμφωνηθεῖ. ^ΠΣτό καθεστῶς τῆς
ἀσάφειας μέσα στό ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἡ συνεργασία μέ τήν
ΕΟΚ χρειάζεται δύναμη οἰκονομική καί πολιτική γιά νά ἐπωφεληθῇ
ἡ Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάδα, ὅπως δέν ἔχει τίποτα νά προσφέρει γιά
νά ἐξασφαλίσει ἀνταλλάγματα. Γιά νά τῆς χορηγηθοῦν οἱ πιστώ-
σεις, πού θά ἐπιθυμεῖ, ^{νά} ἐξαναγκάζεται συνεχῶς σέ ὅλο μεγαλύτε-
ρες οἰκονομικές καί πολιτικές ὑποχωρήσεις.

Ἡ ἀγροτική πολιτική τῆς ΕΟΚ σκοπὸ ἔχει νά ἐνισχύσει ^{τὸν ἀγροτικὸ ἀποικισμό} τοὺς
ἀγρότες μέ μεγάλο κλῆρο, πού μποροῦν νά στραφοῦν σέ ἐκτετα-
μένες καλλιέργειες καί νά χρησιμοποιήσουν ὅλα τὰ σύγχρονα
τεχνικά μέσα. Ἡ παραγωγικότητα τοῦ ἑλληνα ἀγρότη φτάνει μό-
νο ποσοστὸ 40% τῆς παραγωγικότητας τοῦ δυτικοευρωπαϊκοῦ ἀγρό-
τη. Ὁ μέσος γεωργικὸς κλῆρος στήν Ἑλλάδα εἶναι μόλις 35
στρέμματα ἐνῶ εἶναι 130 στρέμματα π.χ. στή Δυτική Γερμανία.

Ἡ δορυφορικὴ ἐξάρτηση τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκήν Κοινότητα, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐνταξίας, ἀναιμωπῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ δορυφορικὴ ἐξάρτηση τῆς χώρας μας, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐνταξίας, ἀναιμωπῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ δορυφορικὴ ἐξάρτηση τῆς χώρας μας, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐνταξίας, ἀναιμωπῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἡ ἴδια ἡ ἐλληνικὴ ἀναγκαστικὴ ἐνταξία σὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐνταξίας, ἀναιμωπῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ ἴδια ἡ ἐλληνικὴ ἀναγκαστικὴ ἐνταξία σὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐνταξίας, ἀναιμωπῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἡ ἔνταξη θά ὀδηγήσει στή βαθμιαία ἐξαφάνιση, ὅλων τῶν μικρῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, πού δέν ἔχουν ψηλή παραγωγικότητα.

Γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, πού θά δημιουργηθεῖ δέν ἔχει ληφθεῖ κανένα μέτρο.

Γιά τοὺς ἐργάτες ἡ ἔνταξη θά σημαίνει σέ μιά πρώτη φάση, πολιτική συμπίεσης τῶν μισθῶν, γιά νά ἐξασφαλισθοῦν οἱ χαμηλές ἀμοιβές, πού θά ἐπιτρέψουν τήν ἐγκατάσταση ξένων ἐπιχειρήσεων στήν Ἑλλάδα. Τοῦτο θά ὀδηγήσει σέ αὐξημένη μετανάστευση. Σέ μιά δεύτερη φάση, θά αὐξηθεῖ ἡ δομική ἀνεργία, μιά πού ἐπιχειρήσεις θά κλείνουν, θά μεταφέρονται, θά ἐκσυγχρονίζονται μέχρις ὅτου προσαρμοσθεῖ ὁ ἐλληνικός χῶρος στόν εὐρύτερο δυτικοευρωπαϊκό χῶρο. ~~40~~ Γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων πού θά προκύψουν δέν ἔχει ληφθεῖ ἐπίσης κανένα μέτρο.

Ἡ ἄποψη ὅτι, ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ μπορεῖ νά ἀποτρέψει νέα δικτατορία, θά ἦταν ἴσως δικαιολογημένη, ἂν ἡ δικτατορία τοῦ 1967 ἦταν τό ἐπίτευγμα παρανοϊκῆς ὁμάδας ἀξιωματικῶν.

Ἦταν ὅμως κατά τό ΠΑΣΟΚ ἔργο τῶν στρατιωτικῶν κύκλων τῶν ΗΠΑ πού ἐπιδιώκουν τή νατοϊκή λύση τοῦ Κυπριακοῦ καί τήν ἐξασφάλιση στό χῶρο τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου ἐρεισμάτων γιά τόν ἔλεγχο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἡ ἐξωτερική πολιτική τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν ἀκολουθεῖ τήν ἐξωτερική πολιτική τῶν ΗΠΑ. Οἱ ἀντιδικίες, διαφωνίες, τριβές πού ἐμφανίζονται κατά καιροὺς μεταξύ τῶν ΗΠΑ καί τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν εἶναι διαφορές συνεταίρων, πού ἐπιλύονται πάντα φιλικά γιά χάρη τῶν κοινῶν συμφερόντων. ¹⁰ Μετά τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στήν Κοινή Ἀγορά οἱ χῶρες τῆς ΕΟΚ θά ἐπιδιώξουν νά ἐπιβάλλουν στήν Ἑλλάδα τήν κοινή τους ἐξωτερική πολιτική π.χ. θά συνηγορήσουν γιά παραχωρήσεις πρὸς τή Τουρκία στό Αἶγαῖο. Ἡ Ἑλλάδα θά ἔχει τότε λόγω αὐξημένης οἰκονομικῆς ἐξάρτησης, ἀκόμα λιγώτερα περιθώρια νά ἀντισταθεῖ σέ σχετικές πιέσεις ἀπ' ὅ,τι σήμερα.

¹⁰ Ἡ ΕΟΚ εἶναι ἡ
οἰκονομική ὀμάδα
τοῦ ΝΑΤΟ

Καί εάν μέν υποχωρήσει σέ όλες τίς αξιώσεις πού θά τίς τε-
θοῦν διαδοχικά τότε-βέβαια δέ θά ὑπάρχει λόγος ἐπιβολῆς δι-
κτατορίας. Εάν ὅμως οἱ ἐλληνικές κυβερνήσεις δέν εἶναι σέ
θέση ἢ δέ θέλουν νά ἐπιβάλλουν στή χώρα τή πολιτική πού τούς
ζητεῖται, θά εἶναι πολύ πιθανό νά ἐπιδιωχθεῖ καί πάλι ἡ λύση
τῶν προβλημάτων μέσω μιᾶς δικτατορίας. Ἡ ΕΟΚ στό παρελθόν
ποτέ δέν συνόδευσε τά λόγια της γιά τήν προάσπιση τῆς δημο-
κρατίας μέ ἀποτελεσματικά ἔργα. Ὅσον ἀφορᾷ τή διένεξη τῆς
Ἑλλάδας μέ τή Τουρκία ἡ μέρχη σήμερα ἐξωτερική πολιτική τῆς
ΕΟΚ δέν ἐπιτρέπει κατά τό ΠΑΣΟΚ καμμιᾷ ἐλπίδα, ὅτι οἱ Δυτικοευ-
ρωπαϊκές χώρες θά ἐπέμβουν ἀποφασιστικά στό πλευρό τῆς Ἑλλά-
δας. Ἡ ΕΟΚ ἰσχυρίζεται ὅτι ἐφαρμόζει ἀκριβοδίκαιη μεταχείρι-
ση τῶν δύο χωρῶν. Μέ τό νά κρίνει ὅμως μέ τό ἴδιο μέτρο τίς ἀ-
ξιώσεις τῆς Τουρκίας γιά ἐπέκταση στό Αἶγαῖο καί στή Κύπρο
μέ τίς θέσεις τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Κύπρου, (πού ἀπομακρύνονται
ὅσων δικαιωματικά βάσει διεθνῶν συμβάσεων τῆς ἀνήκουν) οὐσιαστικά
ὑποστηρίζει τήν Τουρκία.

Γίνου κα' συμφέροντα
τῆς Ἑλλάδας ἢ τῆς
Κύπρου θρέδουσαν
ἀντιμέτωπα μέ κα'
συμφέροντα τῆς
Τουρκίας ἐντοχῶ-
σαν ἀνοιχτά πρὸς
Τουρκικὴν διέση.
Ἐυνηγόρησαν ὡς κα'
τὴν ἀπορροή τοῦ ἐμφαρμο-
δωστοῦ ἀμερικαν-
νικῶν ὀργῶν σὺν
Τουρκία καὶ ἐνθρ-
νησαν ὥστε τὸ
Ἐυρωδίκιο τῆς Ἑλ-
λῆς νὰ μὴ συνηθί-
καὶ νὰ μὴ καταγεί-
λει ὡς κα' τῆς ὡς κα'
τῶν Τουρκικῶν
πραγευμάτων κατωχῆς
καὶ Κῶπο.

Τὸ ΠΑΣΟΚ θεωρεῖ ἀδικαιολόγητες καί τίς ἐλπίδες, ὅτι ἡ σημερινή
ΕΟΚ θά πάρει ἄλλη μορφή. Δέν πιστεύει ὅτι, μέ τίς σημερινές
οἰκονομικές καί πολιτικές συνθήκες εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει
εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίηση. Οἱ μεγάλες μονοπωλιακές καί ὀλιγοπωλιακές
ἐπιχειρήσεις, οἱ πολυεθνικές ἐταιρεῖες ἔχουν πετύχει χάρη στή
Κοινὴ ἀγορά τὸν ἔλεγχο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ οἰκονομικοῦ χώρου. Δέν
ἔχουν γιά τοῦτο κανένα λόγο νά βοηθήσουν στή δημιουργία ἐνός
ἰσχυροῦ πολιτικοῦ κέντρου, πού θά μπορούσε νά τοὺς ἀμφισβητή-
σει τήν ἐξουσία.

Δέν ἔχουν, ἐπίσης, κανένα λόγο νά ἐνισχύσουν τή θέση τῶν χωρῶν
τῆς περιφερείας ὅπως ἡ Ἑλλάδα. Δέν εὐσταθεῖ ἰδιαίτερα ἡ ἀποψη

1ο Το έωιχείρημα δει ή Ελλάδα δα' έχει ίσοδύναμη φήμη με τις άλλες χώρες
είναι έωιχείρημα νομιαιστικό. Η ωορεία της χώρας μας δα' καθορίζεται
ουδία άωοδ' τις άωοφάσεις των μητροωοιευτικών ωέντρων της Δόσεως. Αλλά
και ~~αυωια~~ ~~μάρ~~ ~~α~~ είναι ωιδανό να έξασθευήδαι ή Δέση της
χώρας

-9-

ότι, ή 'Ελλάδα θά μπορέσει να έπιωρεάσει ισότιμα μέ τις άλλες χώ-
ρες τις έξελίξεις στην Εύρώπη. 1ο Η έκθεση Τίντεμανς και οι διάφορες
σχετικές προτάσεις, έχουν σκοπό να ίσχυροποιήσουν την θέση των ά-
ναπτυγμένων χωρών σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο και να καθιερώσουν τό δο-
ρυφορικό ρόλο της Εύρωπαϊκής περιφερείας. Είναι πολύ πιθανό ή 'Ελ-
λάδα να διαπιστώσει, μετά την ένταξη, ότι ~~οι~~ ^{υπό} νέο θεσμικό πλαίσιο της
ΕΟΚ θά είναι αναγκασμένη να ^{υπακούει} σέ αποφάσεις πού θά παίρνουν
άλλοι για λογαριασμό της.

Κατά τό ΠΑΣΟΚ ή 'Ελλάδα δέν χρειάζεται ολοκληρωτική σύνδεση μέ
τό διεθνές καπιταλιστικό σύστημα για να ίσχύσουν ακόμα πιο άμεί-
λικτα οι νόμοι της άγοράς. Για τοϋτο άρνεϊται την ένταξη όπως και τ'
την ένταξη υπό όρους. Τό ΠΑΣΟΚ πιστεύει ότι ή 'Ελλάδα θά πρέπει
να άναπροσαρμόσει τις σχέσεις της μέ τή Δυτική Εύρώπη και να έπι-
διώξει μια στενότερη συνεργασία μέ τις βαλκανικές και μεσογειακές
χώρες, μέ σκοπό μια έξωτερική οίκονομική πολιτική, πού ~~δ~~ θά είναι
μονόπλευρα προσανατολισμένη προς τις ΗΠΑ και τή Δυτική Εύρώπη.
Τό ΠΑΣΟΚ δέν άρνεϊται ούτε τή συνεργασία μέ την Εύρώπη, ούτε την
ιδέα της Εύρώπης των λαών. Πιστεύει όμως, ότι ή σημερινή ΕΟΚ

δέν μπορεί να οδηγήσει στην Εύρώπη των λαών και να δώσει στην 'Ελ-
λάδα οίκονομική αϋτοδυναμία. Το ΠΑΣΟΚ ωρωδεί απ' Δέση της Ένταξης μια είδική 1ο

Τό ΠΑΣΟΚ ^{υρίνει άρνησια και τον} ~~στέκεται έξαιρετικά κριτικά~~ και ~~άπέναντι~~ στο τρόπο πού
διαπραγματεύεται ^{θναε} ή κυβέρνηση την ένταξη. Πιστεύει, ότι ή υπερβολι-
κή αισιοδοξία της κυβέρνησης και ή, σχεδόν, άπεριόριστη έμπιστοσύ-
νη της στις δηλώσεις των διαφόρων δυτικοευρωπαϊών έπισήμων, ~~άπρε-~~
~~ταίμαστη~~ ^{δύνα} την οδηγία ^{ωήρα} ~~άναπόφευκτα~~ σέ διαπραγματεύσεις πού θά ~~δια-~~
~~κένουν~~ ~~τόσο καιρό~~ και θά πάρουν τέτοιες μορφές ώστε να έφαρμοσθούν
είς βάρος της 'Ελλάδας όλες οι πολιτικές και οίκονομικές ρυθμίσεις

το
συμφωνία μέ την
ΕΟΚ, ή δωοία
θα έωιτρέψει την
εϋδερη ωρόδωση
των ωροϊότων μας
ή ή Κοιντή άγορά,
ή θα ωρόδωεί
αύτημένη ωροα-
στα για εϋωαδ ή
έμνησια ωροϊόνα.

ῥωσιστικές ἐκτιμήσεις τῆς ταυτιῆς τῆς αὐτῆς ἐσωτερικῆς καὶ
ὅχι νὰ ἀντιμετωθῇ οὐσιαστικά τὰ ἐξωτερικά προβλήματα.
~~Ἡ~~ Ἡ κυβέρνηση ἀποδέχεται ὡς νὰ περιοριστοὶ ἐπὶ 14
ὁ ἀριθμὸν τῶν ὑποδύσεων αὐτῶν δὲ εἶναι δυνατὸν περιοριστοὶ ἐπὶ 14
αὐτὰ ἐπὶ διάρκεια τῆς μεταβατικῆς περιόδου ἐν ἧς ἀρχικὰ ἔχει
ὑποβληθεῖ 50, δέχεται νὰ ἀνάρξει πρὸς ἀσφαλῆς ἐπὶ 10-12 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν

πού ἐπιθυμεῖ ἡ κοινότητα. Ἡ συμφωνία αὐτῆς ἐπιτεύχθηκε σὲ βροχὴν
ἐκδοχῶν, ὅτι ἡ κυβέρνηση ἐνδιαφέρθηκε ὥστε νὰ ἐρευνῇ τὴν ἐσωτερικὴν
ἡ κυβέρνηση θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσει μὲ ποτὸ τρόπο δουλεύει τὸ

διεθνὲς οἰκονομικὸ σύστημα καὶ ποιά συμφέροντα ἐπιδιώκει νὰ ἐ-
ξασφαλίσει ἡ ΕΟΚ ὥστε νὰ σταθμίσει σωστά τὴ τακτικὴ τῶν διαπραγ-
ματεύσεων. Μὲ τὸ νὰ ἐπαφίεται μόνο στὶς καλὲς προθέσεις τῶν συ-
νομιλιῶν τῆς ~~παράβλεπει~~ ὅλην ἑνταξὶν χωρὶς νὰ γνωρίζει εἰς ὅσον ὁρῶνται
να δέσει. ~~Οἱ διαπραγματεύσεις~~ οὐδὲν ἀνέχεται τὴν ἀνάγκη ἐξασφάλισης ζωτικῶν ἐλληνικῶν
συμφερόντων τὸς ἐπὶ τὸν οἰκονομικόν, ὅσο καὶ ἐπὶ τὸν πολιτικόν τομέα.

Τὸ (Κ.Κ.Ε.) Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἑλλάδας, ἰσχυρίζεται, ὅπως τὸ
ΠΑΣΟΚ ὅτι ὁ δρόμος πρὸς τὴν ΕΟΚ εἶναι δρόμος ἐνταξης τῆς ἱμπερια-
λιστικῆς ἐξάρτησης τῆς χώρας. Τονίζει ὅμως, ἰδιαίτερα, ὅτι ἡ Ἑλ-
λάδα θὰ πρέπει νὰ ἀναπτύξει σχέσεις ἐμπορικῆς καὶ γενικώτερης οἰ-
κονομικῆς συνεργασίας μὲ τὶς χῶρες τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ.

Ἡ Ἑλλάδα, μόνο μετέχοντας ἐπὶ τὸν καταμερισμὸ τῆς ἐργασίας ἀνάμεσα
στὶς χῶρες τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ θὰ μπορέσει νὰ προχωρήσει στὴ δημιουργία
μιας ἰσχυρῆς βιομηχανίας (Οἱ ἀπόψεις τοῦ Κ.Κ.Ε. περιέχονται καὶ
σὲ ἓνα βιβλίο πού ἐξέδωσε τὸ Κέντρο Μαρξιστικῶν Ἑρευνῶν στὴν
Ἀθήνα, Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ Ἑλλάδα, Ἀθήνα 1976).

Οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὰ Ἑλληνικά πολιτικά κόμματα δὲν εἶναι
τυχαῖες. Ἡ Νέα Δημοκρατία καὶ ~~ἡ ΕΡΑΝ~~ ^{τὰ κόμματα τοῦ κέντρου} εἶναι κόμματα, πού ἀποδέχον-
ται τὸ σημερινὸ οἰκονομικο-πολιτικὸ σύστημα στὴν Ἑλλάδα, κόμμα-
τα ἀστικά. Ἀντίθετα τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ τὸ Κ.Κ.Ε. ὑποστηρίζουν τὴν ἀ-
νάγκη μιᾶς σοσιαλιστικῆς ἀλλαγῆς στὴν Ἑλλάδα πού τὸ καθένα βέβαια
ἀντιλαμβάνεται διαφορετικά. Γιὰ τὰ ἀστικά κόμματα ἡ ἐνταξὶς στὴν
ΕΟΚ εἶναι τὸ λογικὸ ἐπακόλουθο τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πού ἀ-
κολουθήθηκε ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πόλεμου, οἰκονο-
μικῆς πολιτικῆς πού βασίζεται στὶς ἀρχές τῆς καπιταλιστικῆς οἰ-
κονομίας καὶ τῆς στενῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς σύνδεσης μὲ τὶς
ἀναπτυγμένους καπιταλιστικὰς χῶρες. Ἡ ἐνταξὶς ἀποτελεῖ τὴν ὅλο-

ἡ
μωαβιστὶ
δὲν ὑποβλήθηκε
κοινωνία ὑπομονῆς
για τὸ ξέσπασμα
τῆς ἐξωτερικῆς τῆς
ἡ γιὰ τὸ δέμα
ἡ ἀντιμεταβατικὴ ἀναμέ-
ρη τὸν οἰκονομικόν
ἡ μὲν, ἀλλ' ἡ κυβέρνη-
σην ἀναγκάσει
νὰ δέμας ὅ
τῆς μεταναστεύ-
σεως τούτων
ἐργαζομένων σὲν
ἡ γιὰ

κλήρωση της πολιτικής αυτής γιατί ένοποιεί την ελληνική και τη δυτικοευρωπαϊκή αγορά και έτσι συνδέει ακόμη πιο στενά τους οικονομικούς και πολιτικούς μηχανισμούς που κατευθύνουν την κοινωνική και οικονομική εξέλιξη στην Ελλάδα με το οικονομικό και πολιτικό σύστημα των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών κέντρων.

Η ένταξη αποτελεί, για το, κατά τα σοσιαλιστικά κόμματα, ένα βήμα για να εδραιωθεί οριστικά στην Ελλάδα το σημερινό οικονομικό-πολιτικό σύστημα και να αποκλεισθεί η εξέλιξη προς μία σοσιαλιστική κοινωνία. Η ένταξη εξυπηρετεί, κυρίως, το συμφέρον του στρώματος εκείνου της αστικής τάξης που εργάζεται για λογαριασμό των επιχειρήσεων των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης και των κέντρων εξουσίας στις ξένες χώρες

Η ισχυρότερη ομάδα πίεσης στην ελληνική πολιτική ζωή, οι μεταπράτες, επιδιώκουν με την ένταξη να προλάβουν βαθύτερες αλλαγές και να θέσουν το σημερινό καθεστώς πάνω σε ανανεωμένες και πιο στέρεες βάσεις. Η άρνηση της ένταξης είναι, επομένως, επιβεβλημένη για κάθε πολιτική παράταξη, που δέχεται ότι η αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της Ελλάδας πρέπει να γίνει με άλλες οικονομικές αρχές από εκείνες του καπιταλισμού.

Όπως φαίνεται από την παραπάνω ανάλυση, η συζήτηση για το αν είναι σκόπιμη ή όχι η ένταξη της Ελλάδας, περιστρέφεται κυρίως γύρω από τα ερωτήματα, ποιά πρέπει να είναι η ελληνική εξωτερική πολιτική και ποιās μορφής οργάνωση είναι αναγκαία για την ελληνική οικονομία. Τα είδικά προβλήματα που θέτει η ένταξη δεν έχουν απασχολήσει το πολύ κοινό, που για το, είναι πολύ λίγο κατατοπισμένο πάνω στις αλλαγές που θα επέλθουν. Σε ένα μεγάλο τμήμα

τοῦ πληθυσμοῦ ἐπικρατεῖ ἡ ἐντύπωση, ὅτι ἡ Ἑλλάδα μιά πού θά
 γίνει μέλος μιᾶς λέσχης πλουσίων χωρῶν αὐτόματα θά γίνει καί
 ἡ ἴδια πλούσια. ~~Τά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης, ὅπως τό ΠΑΣΟΚ~~
~~δέν μπόρεσαν νά προσφέρουν στή συζήτηση πολλά συγκεκριμένα στοι-~~
~~χεῖα γιά τίς ἐπιπτώσεις σέ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς~~
~~δραστηριότητος, πού χωρὶς ἐπαφή μέ τίς κρατικές ὑπηρεσίες δέν~~
~~διαθέτουν τέτοια στοιχεῖα. Ἡ ^{Κυβέρνηση} Νέα Δημοκρατία, προτίμησε μέχρι~~
~~σήμερα, νά ἀποφύγει ὁποιαδήποτε ἐκτεταμένη συζήτηση γύρω ἀπό~~
~~τό θέμα. ^{Ῥαγδαίως} ^{ἔξω} ^{ἀπὸ} ^{τὴν} ^{ἐνταξή} ^{στην} ^{ΕΟΚ} ^{συζητήθηκε} ^{μέ}~~
~~ἀφορμή νομοσχέδιο γιά τὴν ἐκπροσώπηση τῆς Ἑλλάδας στὶς διαπραγ-~~
~~ματεύσεις μέ τὴν ΕΟΚ καί ποτέ κατ'ἀρχὴν ἡ θέση τῆς κυβερνήσεως στὶς~~
~~διαπραγματεύσεις ὅπως ἐμφανίζεται τοῦλάχιστον στὸν ἐλληνικό τύπο-~~
~~ὅτι ἡ Ἑλλάδα δέχεται χωρὶς κανένα περιορισμό τὴν ὑφισταμένη νομο-~~
~~θεσία τῆς Κοινότητος, ὅτι ἡ ἐνταξη δέν συνδέεται μέ σοβαρά προβλή-~~
~~ματα. Ἡ γενικὴ τούτη αἰσιοδοξία ἀνταποκρίνεται σέ ἐπιθυμία τῆς~~
~~κυβερνήσεως πού θέλει νά ἀποφύγει συζητήσεις στὴν Ἑλλάδα, μέ ἀπο-~~
~~τέλεσμα νά καθυστερήσει ἡ ἐνταξη. ^{Ἡ κυβέρνηση ἀφαιρῶν ἀπὸ αἰγίον} ^{Γιὰ τοῦτο καὶ} ^{δήλωσε} ^{ἐπανειλημ-}~~
~~μένα, ὅτι δημοψήφισμα ἂν θά πρέπει νά γίνει ἢ ὄχι ἡ ἐνταξη, εἶναι~~
~~περιττό, μιά πού τὴν ἐνταξη ἀσπάζονται ^{τὰ δύο κύρια} ^{πολιτικά κόμ-}~~
~~ματα. ^{ὡς ἐκπροσώπων τὴν ὡμιοφνηγία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ} ^{Ἡ ΕΔΗΚ,} ^{ἂν καὶ εἶναι} ^{σέ θέση} ^{νά ἐξασφαλίσαι} ^{στοιχεῖα καί}~~
~~νά παρουσιάσει τοὺς συγκεκριμένους προβληματισμούς, προτίμησε μέχρι~~
~~σήμερα νά περιοριστεῖ σέ μιὰ ἐκστρατεία δικαιολόγησε τῆς ἐνταξης ^{τῆς αὐτῆς}~~
~~Ἡ στάση τῶν ^{τῶν} ^{δύο} ^{κύριων} ^{πολιτικῶν} ^{κομμάτων} συνετέλεσε ὥστε γιά~~
~~τὴ πλειονότητα τοῦ πληθυσμοῦ ἡ ἐνταξη στὴν ΕΟΚ νά μὴ ἀποτελεῖ σο-~~
~~βαρό πρόβλημα. Τό ἐρώτημα ἂν εἶναι σκόπιμη ἢ ὄχι ἡ ἐνταξη, μοιάζει~~
~~ξεπερασμένο. Ἡ ἐνταξη θεωρεῖται δεδομένη.~~
~~Σέ τοῦτο συντείνει τό γεγονός, ὅτι ἡ προβληματικὴ τῆς ἐνταξης~~

Ῥαγδαίως
 αὐτὸ ραδιόφωνο
 ἀκούμεται μόνον
 ἡ φωνὴ τῶν ὁμι-
 λῶν ἐπὶ ἐνταξῆς.
 Τὸ ΠΑΣΟΚ ἔχει
 ἐξοίση ἀποφύγει
 ἀποφύγει νά
 ἐκθέσει τὴν
 συγκεκριμένη
 τῆς θέσεως καί
 ἐσωτερικῆς ἀντι-
 δράσεως, οἱ ὁποῖες
 ἀπὸ τὰ ὁδηγῶν
 ὅπως αὐτὴν καὶ
 στέρεση τῆς
 ἐνταξῆς. Τό
 ΠΑΣΟΚ ἔχει δη-
 λῶσει, ὅτι ἡ ἐνταξη
 μπορεῖ νά ὡραγια-
 τοποιηθεῖ μόνο
 μετὰ ὡρορροῦμεν
 ὡς ὡρὴν ἐνημέ-
 ρωση τοῦ ἑλλη-
 νικοῦ λαοῦ. Ἀν αὐτό
 δέν συμβαί καὶ δη-
 μοψήφισμα. Ἀν
 αὐτό δέν συμβαί,
 δὲ διενεργηθεῖ,
 ὅπου εἶναι αὐτὴ
 ἐξουσία, δημο-
 ψήφισμα ἐπὶ
 καὶ εἰάν ἡ ἐνταξη
 ἔχει ὡραγιατο-
 ποιηθεῖ.

περιορίζεται από τη κυβέρνηση και τη ΕΔΗΚ, κυρίως, στο θέμα πότε θα πραγματοποιηθεί η ένταξη.

Για τη πλειονότητα των Ελλήνων, που κατατοπίζονται μόνο από τη σχετική είδησεογραφία του ελληνικού τύπου, όλες οι χώρες, μέλη της ΕΟΚ έχουν αποδεχθεί χωρίς καμιά επιφύλαξη την άμεση ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ. Οι αντιδράσεις στην ένταξη στη Δυτική Ευρώπη είναι περιορισμένες. Τίς λιγοστές αυτές αντιδράσεις, επιδιώκουν τόσο η Νέα Δημοκρατία, όσο και η ΕΔΗΚ να ξεπεράσουν ώστε να φτάσει η Ελλάδα όσο το δυνατόν ταχύτερο στη γη της επαγγελίας.

Η ΕΟΚ, οποιαδήποτε άποψη και αν υποστηρίζει, κανείς για τη σκοπιμότητα της ένταξης δεν είναι γη της επαγγελίας. Τόν αρχικό ένθουσιασμό ^{για την ένταξη} θα διαδεχθεί απογοήτευση και άναταραχή όταν παρουσιασθούν ~~μετά την ένταξη~~ τα πρώτα προβλήματα. Προβλήματα που έχει συγκαλήψει η διαδικασία με την οποία ~~τά δύο κύρια πολιτικά~~ ^{αυτά} κόμματα προετοιμάζουν και μεθοδεύουν την ένταξη. Κι' αν σήμερα μοιάζει ότι το θέμα της ένταξης έχει λίγο ως πολύ κλείσει από την ελληνική πλευρά, είναι πιθανό, να ανοίξει τότε με τρόπο εξαιρετικά δυσάρεστο για όλους τους συμμετέχοντες.

Η διαδικασία που έχει άνοιξει μέχρι σήμερα η κυβέρνηση φαίνεται σοβαρά προβληματική.

a. Europe is a unit. It is not made up only of the countries of the Common Market but also of those which are not members of the EEC (for instance, Austria and Sweden) as well as of the countries of eastern Europe. Every European policy must regard Europe as a whole and must not lead to its division.

b. Close cooperation between the countries of Europe is imposed by ^{their} ~~the~~ common cultural past and ^{their} ~~the~~ common economic and social interests.

c. A European policy cannot have as its goal the creation of a new superpower. Its goal must be a general transformation which will lead to the creation of a Federal Socialist Europe.

d. For the attainment of this goal, a European collective system of security must be created as a first stage which will permit progressive, balanced and controlled disarmament. In a second stage, the disengagement from all military pacts, so that Europe becomes independent from the superpowers and makes its own foreign policy. In a third stage, a system of political cooperation and exchange must be created on the basis of institutions common to all.

The position of PASOK on the question of the Common Market is the following: The Agreement of Association, which expires in 1984, does not foresee Greece's full membership. The decision for our entry is a new and independent decision to which the Government of the New Democracy Party proceeded without due consideration, ^{and} without keeping the Greek people informed, ~~and without making recourse to its verdict.~~ In the opinion of PASOK, the entry into the EEC will consolidate the peripheral, satellite role of the country; it will make national economic and social planning for the development of

Μετά τὴν ἐκδοχὴ αὐτῇ τῶν ἀσώφρων τῶν ἐχθρῶν κομμάτων διὰ
τὸ νὰ ἐξειδικεύω συνωπιαστὰ τὴν θέσιν μου στὸ θέμα τῆς εὐρωπαϊκῆς
συνεργασίας.

Ἡ ΕΟΚ ἀνταγωνίζεται ~~σήμερα~~ σὴν ἀνάγκη τῆς σπουδαιότερης οἰκονομικῆς
κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς συνεργασίας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. ^{Οἱ χώρες τῆς ΕΟΚ} ~~Ἡ ΕΟΚ~~ ὁμῶς
ἀποφεύγει ἕνα κτῆμα τῆς ἑνώσεως καὶ ὄχι ἀλόγητη τὴν ἑνώση. Ἡ ΕΟΚ εἶναι
ρηχαιόμορφη γιὰ νὰ στεριώσει ^{αἱ δύναμεις εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν} τὸ σημερινὸ οἰκονομικο-πολιτικό σύστημα, ὃ
ἀπαιτεῖται μόνον αἰσιμασμοῦ. Ἡ διεύρυνση τῆς ΕΟΚ εἶναι τρώχος νὰ
ἐκτετακτοῦν ^{τὴν κυριαρχία τους} καὶ νὰ ἐξέλθουν οἱ ^{ἀνεξαρτητὲς διοικητικαὶ καὶ πολιτικαὶ} ~~χώρες τῆς ΕΟΚ~~ ^{χωρὶς ἀποτέλεσμα} ἀπὸ ἀποτέλεσμα
τῶν χώρων τῆς περιφέρειας. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνωσις εἶναι γιὰ τὴν μεταπρατικὴν
ἀρχὴν σὲ τὰς χώρες τῆς Μεσογείου. ~~Τὸ~~ φέρο γιὰ νὰ ἐξασφαλιστοῦν τὴν ἐξουσία τους
ἀνέναντι σὴν θέσιν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ποὺ ἐκτετακτοῦν τὸ μετασχημα-
τισμὸ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνωσις δὲν εἶναι
δυνατὴ μὲς τῆς ΕΟΚ ὅπως ἔχει σήμερα. Τὸ νὰ ταυτίσουμε ΕΟΚ καὶ ἑνώση
ἀποφεύγει λάθος καὶ δίνει σὲ παρανοήσιμον καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἰδεολογικῆς
σύγχυσης, ποὺ ἐκτετακτοῦν καὶ ἀποδοχὴ καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἰδεολογικῆς
φαιδύσεως τὴν ἑνώση ὅργανο τῶν κερδοσυνωπιαστῶν τοῦ συρφετοῦ.
Ἡ εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ ὁρᾷ νὰ βασίζεται σὲ ἀσύνθετα ἀρχές:

[]

Μόνον ὁ ἀντικειμενισμὸς ἀρχὴν αὐτῇ διὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτετακτοῦν
διαρκῆ εἰρήνη, μόνον ἡ συνεργασία μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ
ἀποδοχὴ τὴν ἑνώση τῶν λαῶν.

~~Α~~ ὡς ἐπὶ στιγμὴν τοῦ Ἰούλιου τοῦ 1975
ἡ κυβερνητικὴ ἐκμεταλλεὺς τῆς ἐνταφῆς ἤταν
φανερὸν ὅτι ἡ Νέα Δημοκρατία θὰ ἐπι-
διώξει μὲν καὶ τὸ πρῶτον τὴν ἐνταφῆς ἀόχλη-
σιν ἀπὸ πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ᾐσθη-
σιν. ἤταν ἐπισημάνει φανερὸν, ὅτι αἱ χώρες τῆς Εὐρώπης
δὲν ἐκρίναν τὸ θέμα τῆς ἐκμεταλλεὺς
ἐνταφῆς μὲν σὲν αἱ οἰκονομικὰς ἀντιθέσεις,
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπὸ τὸ ὁριστικὸν ἐπὶ μεσομακρῶν
καὶ ἐνδομακρῶν ὁριστικῶν τοῦ κοινῶς
ἐπιβάλλει τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν
νατοϊκῶν συμφερόντων τοῦ κοινῶς οἰκονο-
μικοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ ἐνταφῆς καὶ τὸ
ἀπὸ τῆς συνδυαστικῆς αὐτῆς ἐμμοιᾶς
βέλβαιον. Ἀλλὰ βέλβαιον ἤταν ὁ χρόνος

καὶ ὁ πόσις ὠραγματωοίησιν ταῖς.
Οἱ διαωραγματεύσει ἡταυ ἀλωχῆ με
ἀωογραψή καὶ ταυτωοίησιν βέματων
σταλωχαιόσια σου εἶχε καθορίσει ἡ
Θεὸς καὶ ὄχι ἀντιωαραβέση ἀωοφῆς
με ἀβέβαιη ἔωσιν.